

WEEKBERICHT

Nr. 159 – 14 januari 2014

website: www.pomar.nl

Redactie

Han Nicolaas

Tel.: (015) 3614854 / (06) 41188743

E-mail: h.nicolaas@ziggo.nl

Wedstrijdleader intern

Frits Berendse jr.

Tel.: (0174) 297771

E-mail: frits.berendse@gmail.com

Wouter van Markenstein overleden

Dinsdag 7 januari, op onze wekelijkse clubavond, vertelde Frits Berendse ons dat Wouter van Markenstein op zondag 5 januari in zijn slaap was overleden. Een triest en ongelooflijk bericht dat nauwelijks te bevatten is.

Wouter is enkele tientallen jaren lid van Pomar geweest. Daarin sloeg hij de wekelijkse clubavonden op de maandag-, en later de dinsdagavond zelden of nooit over. In de interne competitie speelde hij stevast in de hoogste groep en menig keer wist hij het kampioenschap van Pomar te behalen. In de externe competitie speelde hij (uiteraard) voor Pomar 1 en daar bezette

hij geruime tijd het topbord, ook al was hij geen kampioen of was hij qua rating niet de sterkste speler. Dat was een soort ongeschreven wet geworden: Wouter hoorde op bord 1 in het eerste team.

We zullen hem vooral herinneren als een zeer vriendelijk persoon, nooit te beroerd om tegen wie dan ook een partijtje te spelen, ook nooit te beroerd een partij te analyseren en daarbij zijn mening over een idee of zet te geven. Soms met ongeloof, niet alleen over een zet van de tegenstander maar ook over zijn eigen zetten. Want zelfkennis had Wouter zeker. Ik heb hem diverse keren letterlijk met de handen in het haar zien zitten, zich vertwijfeld afvragend waarom hij iets niet had gezien of hoe hij in hemelsnaam een bepaalde zet had kunnen uitvoeren.

Het is een bizar idee dat we Wouter nooit meer in onze speelzaal zullen zien.

We zullen Wouter missen.

Onder grote belangstelling van familie en vrienden uit de kunstwereld, de bibliotheek Rijswijk en schaakvereniging Pomar heeft op maandag 13 januari de uitvaartplechtigheid plaatsgevonden in de Bonifatiuskerk te Rijswijk, waarna Wouter naar zijn laatste rustplaats op de begraafplaats achter deze kerk is gebracht.

Er was op deze dinsdag 7 januari geen interne competitie aangezien de gemeente ons zaaltje had afgehuurd voor een nieuwjaarsreceptie. Ondanks het droevige nieuws over Wouter besloten we toch maar een beetje te gaan snelschaken. Daarvoor waren we tenslotte gekomen. Vijftien Pomarleden en vier mannen van HSV die – wat een dag – net de laatste eer hadden bewezen aan hun overleden clubgenoot Harry Boot en in De Schilp 'even' wat gingen drinken, bleven hangen en stortten zich samen met de Pomarianen in het snelschaakgeweld. De 19 man werden verdeeld over twee groepen, één van 10 en één van 9. Frits en ondergetekende zorgden voor het bijhouden van de standen maar speelden zelf ook mee. Frits deed dat overigens een stuk beter dan uw verslaggever en eindigde in zijn groep als eerste. Zelf speelde ik als een krant en werd net geen laatste in de tweede groep die een prooi werd voor Thierry Bieger.

De grote finale ging dus tussen Frits en Thierry en werd beslist in één partij met ook nu weer vijf minuten per persoon. Thierry bleek net iets handiger dan Frits en pakte zodoende de dagprijs, bestaande uit eer en eeuwige roem.

Vanavond, **dinsdag 14 januari**, spelen we 13e ronde van de interne competitie.

Externe competitie

Vorige week maandag, 6 januari, speelde **Pomar 1** de vierde externe wedstrijd, uit tegen Schaakhuis 2. Ons eerste team had de eerste wedstrijd dik gewonnen maar vervolgens twee keer met 4½ - 3½ verloren en was dus gebrand op een goed resultaat. Schaakhuis 2 verloor alledrie de wedstrijden met 5½ - 2½ en was wellicht nog meer dan wij van plan nu eens aan de goede kant van de score te gaan zitten.

Kees Vink was helaas afwezig maar gelukkig was Hans Mudde bereid om in te vallen. In het knusse Schaakcafé op de hoek van de Looijerstraat en de Nieuwe Molstraat, de speellocatie van Schaakhuis, werd het een

spannende avond met een zinderend slot.

De avond begon niet best voor ons vlaggenschip. De stoel van onze man aan bord 1, Wouter van Markenstein, was om 19.45 uur nog niet bezet. Geen paniek, een paar minuten te laat komen is geen ramp. Maar de tijd verstreek en ook na een uur (de maximale tijd die je te laat mag komen, daarna wordt de partij verloren verklaard) was Wouter nog niet gearriveerd en stonden we door deze reglementaire nederlaag met 1-0 achter. "Vreemd", zeiden we tegen elkaar, "niks voor Wouter om zoiets te vergeten". Nee, Wouter was het inderdaad niet vergeten... Zoals gezegd hoorden we de volgende avond op de club van Frits dat Wouter zondag in zijn slaap was overleden. Bizar, niet te geloven...

'Gelukkig' hoorden we dit bericht pas de volgende avond anders had deze externe wedstrijd wel een hele aparte lading gekregen; of was wellicht uitgesteld. Goed, in vogelvlucht hierbij de partijen die wel werden gespeeld.

Frits Berendse (wit aan bord 7) maakte er na dik anderhalf uur 1-1 van. Hij kwam een kwaliteit voor en schoof dat bekwaam uit.

Perry van der Meer (met zwart aan bord 2) bracht vervolgens een half punt binnen. Er werd hier zorgvuldig en in een rustig tempo gemanoeuvrerd zodat na een uur ongeveer 10 zetten geproduceerd waren. Nog een klein uur later was de vrede getekend en stond er 1½-1½ tussenstand op het scorebord.

Han Terpstra lijkt nu echt de juiste vorm te pakken te hebben. Met wit aan bord 3 kreeg hij al vrij snel een lekkere stelling met veel ruimte voor zijn stukken en goed spel. Hij won een kwaliteit en twee pionnen en maakte het eindspel toren tegen loper (met twee pionnen meer) goed af: 1½-2½.

Hans Mudde (zwart aan bord 8) viel zoals gezegd in voor Kees Vink. Invallen in een team dat twee klassen hoger speelt dan je eigen team valt niet mee, hoewel het verschil in speelsterkte tussen bord 1 van de 3^e klasse en bord 8 van de 1^e klasse over het algemeen niet zo heel erg groot is. Toch

moest Hans vanavond alle zeilen bijzetten om er iets van te maken. Zijn pionnen-structuur op de koningsvleugel (waar hij had gerokeerd) zag er niet lekker uit en de zware stukken van de man van Schaakhuis leken binnen te kunnen komen. Dat lukte echter net niet, Hans won een pion en kreeg een pion op de vijfde rij. Na een combinatie met dame en loper ging een witte toren verloren waarna Hans een zwaarbevochten vol punt kon bijschrijven en ons op een 1½-3½ voorsprong bracht.

Nog drie partijen te gaan waarin één punt nodig is om de beide matchpunten mee naar huis te nemen; dat moet toch lukken zou je zeggen?

Vervolgens ging aan de resterende drie bordes (de bordes 4 t/m 6 keurig in het midden van de zaal) bijna alles mis wat er mis kon gaan.

Allereerst was daar de partij op bord 5 van Felix Ferschtman, hoewel de uitslag hier uiteindelijk de minst verrassende was van de overgebleven drie. Felix (met wit) speelde zijn geliefde Koningsgambiet maar kwam er volgens mij niet echt lekker uit (hoewel Felix dit type spel ongetwijfeld beter kent dan ik...). Na vijf zetten was zijn paard via f3 weer terug op honk op g1 en had zwart pionnen op f4 en g4 staan. Ook de koning van Felix kwam niet uit het centrum en ik zag het somber in. De tegenstander van Felix speelde het vervolg echter vrij traag waardoor het leek of Felix de boel bij elkaar kon houden en zich wist los te wrikken. Maar dat lukte helaas niet, er ging een stuk (en meer) verloren en rond een uur of half 11 was de aansluiting voor Schaakhuis een feit: 2½-3½.

Chris Gerritsen (zwart aan bord 4) speelde opnieuw een goede partij. Na een complex middenspel bereikte hij een toreneindspel met een pion meer. Ik had het punt weliswaar nog niet bijgeschreven maar had wel alle hoop dat we hier minimaal een half punt aan zouden overhouden. In lichte tijdnood (Chris had nog zes minuten tegen ruim een half uur voor de Schaakhuis-man) greep Chris helaas mis. Hij kwam een pion achter en deze witte vrijpion was niet meer

te houden. Dat betekende opnieuw een gelijke stand met nog één partij te gaan: 3½-3½.

De beslissing moest dus komen van bord 6 waar uw verslaggever (Han Nicolaas) met zwart ook na drie uur nog lekker bezig was. Ja, daar zit je dan, stand 3½-3½, en hoewel ik meestal vrij relaxed ben voel ik in dit soort situaties toch wel enige druk. Hoewel het nergens over gaat, laten we eerlijk zijn.

Mijn tegenstander speelde gesloten Siciliaans en er gebeurde zeker de eerste 2½ uur vrij weinig. Na flink heen en weer geschuif kreeg ik een open lijn voor mijn toren en een vrijpion op de zesde rij. Dat zag er niet slecht uit. Toen er vervolgens ook nog een ijzersterk paard in het centrum bijkwam leek er weinig aan de hand en minimaal een half punt verzekerd. Maar helaas, het liep iets anders...

In tijdnood dacht ik de boel te moeten forceren en bracht een 'briljant' kwaliteitsoffer in een poging binnen te komen en m'n vrijpion te laten promoveren. Dat mislukte echter jammerlijk. Mijn tegenstander kon de boel eenvoudig afstoppen waarna het eindspel toren tegen loper met hier en daar nog wat pionnen kansloos was. Helaas, verkeerd 'gegokt'...

Beide matchpunten bleven zodoende in het Schaakcafé en voor ons betekende het de derde 4½-3½ nederlaag op rij: met een beetje geluk hadden we nu bovenaan gestaan...

De vijfde wedstrijd vindt op **dinsdag 11 februari** plaats als we het in De Schilp gaan opnemen tegen WSC 3.

Pomar 2 speelde op dinsdag 10 december een zeer spannende wedstrijd tegen HSV 2. In een zinderend duel werd het uiteindelijk 4-4 waarmee de kansen op het kampioenschap nog volop aanwezig zijn.

Vrijdag 17 januari gaat ons tweede team op reis naar Delft waar DCSV 1, de club van Rens ter Veen, de tegenstander is. Dat wordt een zware wedstrijd, denk ik. DCSV 1 is koploper en is de enige club in deze klasse die alledrie de wedstrijden wist te winnen.